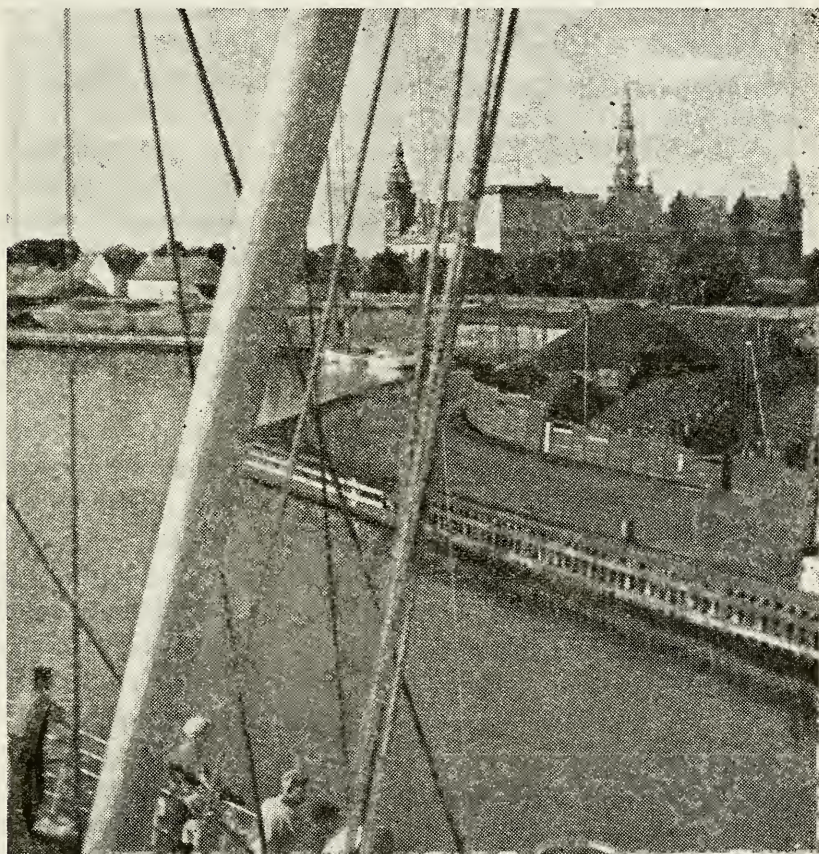

SKANDINAVIENS STJERNE

ORGAN FOR
JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE

KRÖNBORG

1. SEPTEMBER 1939
88. AARGANG

NUMMER 17
25 ØRE

JESU KRISTI KIRKE AF
SIDSTE DAGES HELLIGE
SKANDINAVIENS STJERNE

GRUNDLAGT 1851.

Nr. 17.

1. September 1939

88 Aarg.

INDHOLD:

	SIDE
Præstedømmets Gengivelse af John A. Widtsoe .	259
Ungdom — Giv Agt! af Richard Nielsen	263
Besøg fra Salt Lake City	264
Ungomsforeningerne	265
Og Fremtiden af Orson B. West	267
Profeter har sagt	269
Den Danske Missions Historie	270
Fra Missionsmarken	272

KOMMENDE ARTIKLER —

Den Danske Missions Historie

Mark B. Garff,
Redaktør

Orson B. West,
Medredaktør

Adresse:
Priorvej 12, København F.

SKANDINAVIENS STJERNE,
Organ for den danske Mission
Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages
Hellige, udkommer den 1. og 15.
hver Maaned. Pris 25 Øre pr.
Nummer, 6 Kr. pr Aar.

Præstedømmets Gengivelse

— af Apostel John A. Widtsoe. —

De bemærkelsesværdige Begivenheder, der i logisk Rækkefølge foraarsagede Evangeliets Gengivelse i disse Dage, udgør en stærk Kæde af Beviser paa Sandheden af det Budskab, der blev givet gennem Joseph Smith. Blandt disse Begivenheder er Gengivelsen af det aaronske Præstedømme den 15. Maj 1829 af en særegen fundamental Værdi, som fejres Aar efter Aar.

Frelsningsplanen er fra Herren, og dens Fremgang under hans Omsorg og Styrelse. Derfor maa de Mænd, der administrerer i denne Plans Fuldførelse, være kaldet af Gud til at forrette de nødvendige Ordinancer. De maa have Fuldmagt, og denne Fuldmagt maa komme direkte. Derfor kom Johannes den Døber, der holdt Nøglerne til det aaronske Præstedømme, i egen Person, og ved Haandspaalæggelse ordinerede Joseph Smith og Oliver Cowdery.

Fuldmagten til at handle for Gud og tale i hans Navn kaldes Præstedømme. Det er Guds Magt, og er derfor nødvendigvis et evigt Princip, der har eksisteret hos Gud fra Evighed og vil vedblive i Evighed, uden Dages Begyndelse eller Aars Ende. Der er intet flygtigt ved Præstedømmet, det er altid eksisterende og virkende. Ved dette kontrollerer og styrer Herren sit mægtige Skabelseværk og ved dette i en uendelig mindre Grad, men dog lige saa virkelig, administrerer hans bemyndigede Tjenere det hellige Arbejde indenfor den organiserede Kirke. Den sande Kristi Kirke kan ikke eksistere uden et befuldmægtiget Præstedømme. Derfor kom naturligvis den Tid i Gengivelses-Arbejdet, hvor Præstedømmets Fuldmagt blev givet til Mennesket

Naar som helst — som ved Frafald — at Præstedømmet forsvinder fra Jorden, maa det gengives ved Besøg af kompetente himmelske Væsener. Saaledes har det altid været. Enhver Husholdning, vi kender, er bleven aabnet af Herren selv. Han aabnede Adams Husholdning i Edens Have. Han talte fra Skyen i Kristi Dage og kundgjorde Tidernes Midtes Husholdning, og for den knælende Yngling, Joseph

Smith, aabnede han Tidernes Fyldes Husholdning. Og derefter kom en efter en af de himmelske Væsener for at overgive de Nøgler til Fuldmagt, som var i deres Varetægt, og som havde været nødvendige for Arbejdet i hver Husholdning. Enhver Gerning har passende været paa sin Plads og kan følges til en autoritativ Kilde.

Det aaronske eller mindre Præstedømme er en Del af det melkisedekske Præstedømme. Det indehaver det forbedrende Evangeliums Nøgler, i hvilket er indbefattet Omvendelse og Daab til Syndernes Forladelse og Kirkens timelige Behov. Ved at modtage det var Joseph Smith og Oliver Cowdery i Stand til at tage det første Skridt til Kirkens Organisering. En Tid senere blev det melkisedekske Præstedømme gengivet ved Peter, Jakob og Johannes. Derved blev Nøglerne til Kirkens aandelige Velsignelser placeret indenfor Kirkens Rammer.

Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige paastaar, at de besidder det hellige Præstedømmes Fuldmagt, og at det er givet dem direkte fra Himlen. I dette er den forskellig fra alle andre Kirker. I denne Paastand ligger Forklaringen til den uophørlige Modstand, som Kirken mødte og maatte overvinde gennem et Hundrede Aar. Men et Træ kan bedømmes efter dets Frugter. Det hellige Præstedømmes Magt har overøst Kirken med aandelige Velsignelser, som ingen anden Tidsalder. Ved rettelig Brug af Præstedømmet er Mænd blevet hævet over deres naturlige Magt og bragt til sikker Kundskab, og sand Lykke er kommet til den store Menneskehed. Præstedømmets levende Kraft har sejret over Retfærdighedens Fjender og velsignet Menneskenes Børn, og ved denne Magt skal Sejren krone Kirkens Arbejde, og Guds Hensigter skal blive fuldførte.

Mange bejle til en Fyrstes Gunst, og enhver er Ven med en gavmild Mand.

Den langmodige har megen Forstand; men den, som er hastig i Sindet, forraader Daarskab.

OPSTANDELSEN

af Ældste Mathias F. Cowley.

Det skeptiske Menneske fortsætter med at fornægte Læren om Opstandelsen fra de døde. Mange Videnskabsmænd har let af Ideen om, at de Stoffer, Mennesket er skabt af, skal samles og komme frem af Graven i Form af et menneskeligt Legeme. Man skulde næsten syns — eftersom Videnskaben nu beskæftiger sig med det, som for hundrede Aar siden blev anset for Umuligheder — at det er ufornuftigt at tvivle paa noget, som kunde være af det gode for Menneskene, om det synes aldrig saa mærkeligt. For hundrede Aar siden vilde en Videnskabsmand være blevet stemplet som en sindssyg, hvis han havde fremsat en Ide om et Apparat, der kunde fotografere Menneskets Indre, hvad vi i Dag kalder Røntgenbilleder. Det er jo bare en af de mangfoldige Opfindelser, som vi nu er Vidne til.

Naar en menneskelig Hjerne er i Stand til at opfinde saadanne Ting, er det da ikke ligesaa muligt for Skaberens at samle de legemlige Bestanddele, han som skabte dem, han som er almægtig!

Er Opstandelsen mere umulig set fra et naturligt og videnskabeligt Standpunkt, end den Skabelse, som foregaar før Legemet fødes til Jorden?

Der sker mange vidundelige Ting i Naturen, og som vi ved foregaar, men som er helt uforklarlige for den videnskabelige Forskning. Elementer, der findes i enhver Ting, kan ikke ødelægges. Det kan forandres fra en Form til en anden, men kan aldrig blive tilintetgjort. Naar Hveden bliver malet, faar vi Mel og Klid. Ved Bageprocessen bliver det til Brød. Hver Gang forandres Udseendet, men de samme Elementer er til Stede og vil være det til evig Tid. Naar dette er Tilfældet i Plantelivet, er det ogsaa Tilfældet i det menneskelige Liv.

Kristus var Førstegrøden af de opstandne, som Matthæus fortæller os: „Og Gravene blev aabnet, og mange af de hensovede kom ud efter deres Opstandelse og gik ind i den hellige By og viste sig for mange“.

Apostel Smiths Besøg i København.

Tirsdag den 15. August 1939 indledte Ældste Joseph Fielding Smith sit Besøg i Danmark ved at tale til en stor Forsamling i København. Da Klokkeren nærmede sig 20, var den store Sal fyldt til sidste Plads, ja saa mange var kommet til Stede, at det var nødvendigt at hente ekstra Bænke op fra den lille Sal. Paa Slaget 20 traadte Præsident og Søster Smith ind i Salen, ledsaget af Præsident og Søster Garff.

Præsidenten for unge Mænds Forening, Broder Jørgen W. Schmidt holdt en nydelig og velformet Velkomsttale til Aftenens Æresgæster. Præsident Garff oversatte den til engelsk. Til Slut overrakte Broder Schmidt Søster Jesse Evans Smith en Buket Blomster i Ungdomsforeningernes Farver. Paa Grenens Vegne overrakte Distriktspræsident Robert Earl Sørensen ligeledes Søster Smith en smuk Buket Roser.

Aftenens første Taler var Søster Smith, som i varmtføjte Ord takkede for den smukke Velkomst og bar sit Vidnesbyrd om Evangeliets Sandheder. Søster Eva M. Gregersen fungerede som Tolk.

Efter at Køret havde sunget en Sang og Søster Smith en Solo, blev Resten af Tiden overgivet til Apostlen, der talte med Ældste Orson B. West som Tolk. Ældste Smith talte med Overbevisningens Varme om Jesu Kristi Evangelium; beviste ud fra Bibelen, at Herren ikke er holdt op med at tale til Jorden, og at Sandhedens Evangelium er blevet gengivet til Jorden i de sidste Dage. Apostlen fortalte desuden gribende om sin Fader og Bedstefader, Hyrum Smith, der blev myrdet sammen med Profeten Joseph.

Til Slut sang Broder og Søster Smith »Elsker hverandre«, som gjorde et uudsletteligt Indtryk paa de tilstedeværende. Det var med opløftet Sind og glad Hjerter, at Tilhørerne forlod vor skønne Kirkesal. De havde faaet et stærkt Indtryk af Mormonismen og dens Lære.

Fortsat fra Side 261.

„Ligesom alle dør i Adam, skal alle levendegøres i Kristus“.

Forandringen fra det dødelige til det udødelige er: Ligesom Blodet er Livet i det dødelige Legeme, er Aanden Livet i det udødelige Legeme. Kristus, som er Mønstreret for den menneskelige Familie i et og alt opstod med Kød og Ben og alle de andre Elementer, som tilhører Legemet med det, at Aanden indtager Blodets Plads.

Ungdom — Giv Agt!

Har du ved Gennemlæsning af din Bibel truffet paa Frelserens store, berømte Tale, »Bjergprædiken,« og har du standset ved Sætningen »paa deres Frugter skulde I kende dem?« Og har du tænkt dybt over denne, og hvilket Resultat er du kommet til? — »Paa deres Frugter skulde I kende dem! — hvor ofte er dette ikke blevet sagt paa vore Talerstole, og hvor ofte er det ikke blevet slaaet fast som en Kendsgerning, som et Bevis paa det reelle i Mormonismen.

Ungdom i Kirken — det er jer min Appel er rettet til. Ved I, at det er paa jeres Skuldre Ansvar et hviler, Kirkens Fremgang er baseret paa jer. Hvordan staar I? — hvorledes er jeres Livsførelse, hvilket Eksempel udviser I. Har I tænkt over dette?

Unge cigaretrygende Piger! Unge Mænd, der ligeledes bruger Tobak — og maaske er det Kirkens Ungdom. Et sørgeligt Syn! Har du, unge Mand og unge Kvinde, tænkt over den Rolle, du spiller — er du kun Statist, som en enkelt Gang er med, eller er du en agtet og værdig optrædende, som virkelig er i Besiddelse af Gaver, som du vier den gode Sag?

»Vaagn op, I Herrens Folk, vaagn op!«

Vis I er unge, afkast Aaget, sæt Skuldrene til Hjulet, er I Guds Folk, gør I Guds Vilje. Gaa i Dybden af eders Hjerter, om I virkelig er blevet Medlemmer af Kirken paa et Vidnesbyrd, eller det kun var et Øjeblikks Begejstring, der fik jer til at blive døbt.

Husk, Verden ser paa os, den forlanger noget af os, noget stort. Ikke rygende Mænd og Kvinder. Ikke noget af det, Verden selv har.

Folk søger efter Eksempler paa Mormonismens Frugter. Visdom er den Faktor, tror jeg, Verden regner stærkest med; thi Visdomsordet adskiller stærkest i det daglige Liv, Gang paa Gang lyder Spørgsmaalet: »Hvorfor ryger du ikke, hvorfor drikker du ikke o.s.v?« Det første Skridt til en Mission for Kirken Orakelsvaret. Fordi jeg er Mormon. Mangen en Gang har denne Sætning været en Bro for den søgende.

Ungdom, kend dig selv, gaa i Rette med dig selv og husk altid paa, at Verden ser dig og dømmer dig. Efterlev Evangeliets Principper efter bedste Evne.

Hvad skal jeg da sige til mine Venner og Bekendte? Fortæl dem om de første Principper: Tro, Omvendelse og Daab. Har vi et Vidnesbyrd, da forkynd det. Vær ydmyg og knæl i Bøn, inden du gaar op paa en Talerstol, og du vil da altid være i Stand til prædike Guds Ord. Lad Eksemplets Magt tale ude paa Arbejdspladserne, ja i al jeres Færden. Tænk meget og tænk dybt. Jeg er en Sidste Dages Hellig, lad mig opføre mig som en saadan. Lad os raabe ud til Folkene: Gud lever!

Om vi unge blot forstod, hvilke enorme Kræfter, vi er i Besiddelse af!

»Der er noget at gøre omkring os nu,
Kom, vær med i den gode Sag.«

Giv Verden af den kostelige Skat, vi ejer, det rene, uforfalskede Sandhedens Evangelium.

Den bedste Forkyndelse er et godt Eksempel og et uplettet Rygte.

Richard Nielsen, Aarhus.

Besøg fra Salt Lake City.

Søster Louise Jensen fra Salt Lake City er sammen med sin Datter Eva for Tiden paa Besøg i Danmark, som hun forlod i 1912. De to besøgende har overværet mange af Grenens Møder i København, hvor de allerede har vundet sig mange Venner ved deres noble og elskværdige Optræden. Dv rejser tilbage til deres Hjem i Bjergenes Dale den 30. September; vi takker dem for Besøget og beder dem hiise Søskende og Venner i Zion.

Jeg elsker dem, som elske mig, og de, som søge mig, skulle finde mig.

Ros dig ikke af den Dag i Morgen; thi du ved ikke, hvad Dagen vil føde.

UKF

UMF

UDGIVET AF HOVEDBESTYRELSEN

»Vær ved Kærligheden hverandres Tjenere, thi hele Loven er opfyldt i eet Ord, i det: Du skal elske din Næste som dig selv«.

Hvad debatterer vi?

Emnet bør være aktuelt, saa er baade Debattører og Tilhørere paa Forhaand indstillet paa, hvad det drejer sig om, og mange forklarende Ord kan spares Endvidere bør det være af en saadan Art, at det ikke kan besvares aldeles afgørende med enten Ja eller Nej. Hvis det kan det, vil Resultatet nemlig blive, at Debattørerne stiller sig skarpere og skarpere overfor hinanden, og Tilhørerne vil tage Parti for eller imod.

Det kan saa ske, at færre eller flere af Tilhørerne tager Parti for en af Parterne og bliver fuldstændig overbevist om Rigtigheden af hans Paastande, selvom disse maaske bagefter fordømmes af Debattøren selv. Det kan paa ingen Maade styrke Tiltroen til Talere i Almindelighed.

Emnet bør være saadan, at Debattørerne kan nærme sig hinanden, kan lære af hinanden, kan respektere hinanden og bøje af for hinanden. Derved gives Tilhørerne Indtrykket af, at nok kan Meningerne være delte, men Meningsforskellen kan altid udjævnes.

Vælges et Emne med absolut Ja eller Nej, tvinges man som Regel ogsaa til at lade den ene Part tale imod sin Overbevisning. Det kan maaske have sin Værdi for Debattøren, men er det egentlig nogen smuk Tanke, at man dygtiggør sig til at forsvare lige meget, hvad det skal være? Og er det ikke blot at udklække Kværvulanter?

Lad Tilhørerne altid forstaa, at det er med den personlige Overbevisnings Varme, Debattørerne forsvare deres Standpunkt.

Debatterne behøver absolut ikke at blive kedelige af den Grund. I København har vi haft udmærkede Debatter af den Art.

Er der nogen, der har gode Forslag til Debatter, saa send et Par Ord til Redaktionen af Ungdomsforeningens Meddelelser, Priorvej 12. København F. eller Julius Andersen Willemoesgade 20, København Ø.

J. W. S.

Udstilling af Ungdomsforeningen i København.

I Forbindelse med Besøget af Apostel Joseph Fielding Smith og Frue arrangerede Københavns Grens Ungdomsforening en Udstilling, der vakte stor Interesse.

Udstillingen fortjener særlig Omtale, da den giver et Vink om Fremdriften hos Ungdommen samtidig med, at den fastholder Aarets Begivenheder i Billedform. Lad mig for egen Regning tilføje, at en Udstilling af den Art i hver Gren maaske vilde skabe fornyet Interesse om Ungdomsarbejdet hos de ikke »Aktive,« ja maaske virke som en Spore paa de mindre ihærdige saa de faar Lyst til at arbejde med paa et Værk, der viser saa gode Resultater.

Lad os fæstne os ved nogle enkelte Ting.

Først var det lykkedes Udstillerne at faa Avisudklip fra alle københavnske Dagblade med Udtalelser af Apostel Smith og Hustru ved deres Ankomst til Danmark. Ungdomsforeningens Valgsprog trykt paa Sedler og sat dekorativt op som M. I. A. Et Udpluk af det tidligere Blad »Ungdomsforeningen« En Statistik lavet af Papfigurer, der i forskellige Størrelser viste Besøget til Møderne i det forløbne Aar, hvor mange Talere fra Bikubepiger, M-Mænd og Senior Klasserne der havde medvirket ved Programmernes Udførelse, alt tydeligt og anskueligt arrangeret. Desuden en Mangfoldighed af Billeder fra Stævner, Udflugter, Friluftsmøder og prominente Personer indenfor Kirken paa Besøg i Danmark, og endelig skal nævnes Lektiebøger og Nodehefter benyttet af Ungdomsforeningen o. m. andet.

Arrangørerne, og her skal særlig nævnes Præsidenten for Ungdomsforeningen i København Jørgen W. Schmidt, fortjener stor Anekendelse for deres Indsats, og jeg haaber, at ogsaa andre Grene engang om Aaret kunde fremvise lignende Resultater fra Ungdommens Virkefelt, saa alle lige fra det ældste til yngste Medlem af Kirken, kunde se Resultaterne af Ungdomsarbejdet.

Julius A.

I Juli Nummeret var der desværre indløbet en lille Fejl. Under Tirtdags Udflugt stod. Der blev serveret Rabarberblade, der skulde staa Rabarbiade. Undskyld.

Livsvisdom af Pascal.

Naar vi retter Bebrejdelser mod dem, der begaar Fejl, er det mere af Hovmod end af Godhed, og vi dadler dem ikke saa meget for at forbedre dem som for at overbevise dem om, at vi selv er fri for disse Fejl.

Og Fremtiden . . . .

af Ældste Orson B. West.

Gang paa Gang skuer vi Mennesker fremad; vi ønsker at faa Indblik i, hvordan Fremtiden vil forme sig. Vi planlægger vort Liv, for at Udbyttet kan blive størst muligt. Planlægelse og Organisering af vort Liv er nødvendigt, dersom det skal krones med Held og Fremgang.

Evangeliet er blevet gengivet for sidste Gang og vil aldrig igen blive taget fra Jorden. Det maa og vil blive prædiket og forkyndt til alle Verdens Nationer, og i Tusindvis vil Menneskene blive ved med at annamme det. Selv om al Helved raser i bitreste Opposition og Had, vil Evangeliet dog gaa sin Sejrgang; thi det er bestemt til at sejre. Kirkens Medlemmer behøver ikke at frygte Fremtiden, hvis de af et oprigtigt og ydmygt Hjerte stræber efter det gode.

Men kan vi med samme Sikkerhed tale om hvert enkelt Medlems Fremtid? Gang efter Gang strækker Fristeren sine Fangarme ud for at lede Mennesket paa Afveje; det, der til at begynde med kun var Svaghed, bliver ved skødesløs Slen-drian ofte forvandlet til Synd, og har Synden først faaet Tag i os er det forbundet med uhyre store Vanskeligheder at befri sig for dette Tag. Den første Betingelse for det enkelte Menneskes sejrige Fremtid er, at vedkommende af al Evne søger at stræbe efter at vandre retskaffent for Herren.

For mange Mennesker er det saare vanskeligt at slutte sig til Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, fordi de mener, dens Krav er for store. Og det maa indrømmes, at Mormonismen ved første Øjekast kun synes at byde Menneskene faa af dette Livs Glæder. Kirken forbyder dens Medlemmer Brugen af Spiritus, Tobak, Kaffe og The, som for mange staar som Indbegrebet af, »at leve Livet.« Paa samme Maade lyder Kirkens kraftige Advarsel mod enhver Form for umoralsk Livsførelse. Den kræver hvert enkelt Individ, Tid, Penge og Talenter til Evangeliets Udbredelse. Man forstaar derfor let, at Folk befinder sig paa en saare vanskelig Skillevej, med mindre der har indsneget sig en stille Glæde og en forunderlig Uro i deres Hjerte, de første Tegn paa et Vidnesbyrd.

Naar Evangeliet fornægter visse Glæder, gør det kun det, fordi de er skadelige, ikke for at frastjæle Mennesket nogen Lykke. Naar Kirken prædiker Vidsomsordet gør den det ud fra den Betragtning, at et Menneske med et sundt Legeme er lykkeligere end det, som ikke ejer denne kostelige Gave. Kirken opmuntrer mange Former for Fornøjelse saa som Dans, Sport, Kunst og Musik; men at søge Glæde og Fornøjelse som et Maal i sig selv, vil aldrig bringe Lykke.

Evangeliets fundamentale Princip er Kærlighed; uden den mister Kirken sin Styrke. Vi maa som Medlemmer af Guds sande Kirke leve i Fred og Harmoni. Hvis den fremmede, som undersøger Evangeliet, faar Indtryk af en saadan Tilstand, vil vedkommende faa et langt stærkere Indtryk af Kirken, end dens Dogmer vil kunne give dem. De fremmede vil da ikke kunne andet end ære og respektere Kirken.

Skyerne paa Fremtidens Himmel er mørkere og mere truende end nogensinde før, men alt dette er dog kun i Overensstemmelse med bibelske Forudsigelser.

„Men I skulle faa at høre om Krige og Krigsrygter. Ser til, lader eder ikke forskrække; thi det maa ske; men Enden er ikke endda.

Thi Folk skal rejse sig mod Folk og Rige mod Rige, og der skal være Hungersnød og Jordskælv her og der.

Men alt dette er Veernes Begyndelse“. (Matth. 24, 6 - 8).

Men dog maa vi ikke fortvivle over alt det forfærdelige, som vil ske; thi i et senere Vers siger Kristus, Verdens Frelser og Forløser: »Men den, som holder ud indtil Enden, han skal frelses.« Kunde vi tænke os et skønnere og herligere Løfte end dette? Frelse og Ophøjelse er vort Maal, det kæmper vi dagligt for; Skridt for Skridt, Trin for Trin søger vi at bane os Vej frem, selv om den mange Gange synes ufremkommelig. Et Kendetegn paa en Sidste Dages Helliger, at han aldrig giver op, men bestandig søger at komme fremad.

Er vi i Besiddelse af de Egenskaber og Tegn, som kendetegner Pagtens Folk? Dyrker vi den levende og sande Gud? Eller tilbeder vi paa hedensk Vis Guder af Guld og Sølv eller andre af Rigdommens Afguder?

Dette Folk er Herrens Folk, men tit og ofte opfylder vi ikke fuldt ud de Krav, som Herren stiller os. Vi er mange

Gange saa optaget af de Ting, som egentlig slet ikke har nogen videre Betydning for os.

Hvad med Hensyn til Fremtiden? Trods de mørke Skyer og truende Krigsfarer kan den blive større end Nutiden, hvis vi iagttager de enkle Krav: Kærlighed til Gud og Næsten. Intet kan fravriste os den endelige Sejr, for Herren er med sin Kirke og sit Folk, som han altid har været. Men der gaar en rød Traad gennem Evangeliet, og den røde Traad er Udholdenhed. Men den, som holder ud indtil Enden, han skal frelses. Det nytter ikke ret meget, hvis vi holder op paa Halvvejen, thi Udholdenhed er en Karakteregenskab, som kendetegner en sand Sidste Dages Hellig. Modgang og og Sorg kan ikke fratage ham hans Vidnesbyrd. Gennem alle Livets Omskiftelser og Farer gaar den røde Traad — Udholdenhedens Traad — som engang vil skaffe ham en Krone i Guds celestiale Rige.

Fremtiden er vor, for der gives en Kraft gennem Evangeliet til at udføre det, der er nødvendigt for at fremme Skaberens Hensigter.

Profeterne har sagt.

Joseph Smith:

»Intet Medlem i denne Kirke er værdig til at have et Embede i den, som ikke efterlever Visdomsordet.

Brigham Young:

»Mennesket bør pleje sit Legeme og lade det faa den allerbedste Ernæring. Naar vi tilfører Legemet noget for at stimulere det til at yde noget ud over dets naturlige Evne, forkorter vi vort Liv«.

John Taylor:

»Vi bør ikke besmitte os og vanære os med Drikkeri — og ligesom et Menneskes Hæder kun kan prøves gennem Fristelser, saa kan heller intet Menneske anses for at handle ret, som ikke afstaar fra Alkohol, naar han bliver udsat for den«.

Den Danske Missions Historie.

(Fortsat)

Efter Ældsterne Jensen og Larsens Afrejse fra Norge fortsatte Ældste Ahmansohn Missionærarbejdet i Brevig, og Mandag den 9. August 1852 blev de fire første omvendte til »Mormonismen« i Brevig døbt. Navnene paa disse fire var Knud Larsen, Bertha Katrine Larsen, Iver Mikkelsen Uglestad og Susanne Uglestad.

Paa dette Tidspunkt blev der afholdt Møder i Brevig to Gange om Søndagen og hver Tirsdag og Onsdag Aften i den lejede Sal. Der blev ogsaa holdt mindre Møder i private Hjem i Brevig og Skien. Ældste Ahmanson var en god Taler, og mange troende blev snart talt blandt dem, der regelmæssigt overværede Møderne.

Ikke saa snart havde disse første troende vist Lydighed mod Evangeliets første Ordinancer, førend Præsterne og Avis-Redaktørerne forenede sig i et Felttog mod Guds Værk og gjorde alt, hvad der stod i deres Magt, til at gøre Folk bitre ved at udsprede alle Slags falske Paastande om Mormonerne. Deres bitre Modstand betød dog ikke meget, da en Del andre omvendte snart blev døbt. I Mellemtiden dannedes der en Sammensværgelse med det Formaal at bringe Brødrene Ahmanson og Folkmann ud af Byen ved Magt, men Komplottet havde ikke Held med sig. Den 24. blev de to Missionærer stillet for den lokale Dommer, og det blev forbudt dem at prædike og døbe, men den 3. September havde Ældste Ahmanson en Samtale med Amtmanden, som gik ind paa at modtage en Skrivelse af Broder Ahmanson og sende den til Kirkedepartementet. Ældste Ahmanson affattede da en saadan Skrivelse, hvori han anmodede om, at den Kirke, som han repræsenterede, saa hurtigt som muligt maatte opnaa Anerkendelse som et kristent Samfund, og paa denne Maade blive stillet under den norske Dissenterlov.

Søndag den 5. September kaldte Ældste Ahmanson de nylig døbte Medlemmer i Brevig sammen og organiserede dem (otte i Antal) til en Gren af Kirken, Brevig Gren. Efter at have ordineret Knud Larsen til Præst beskikkede han

ham til Grensforstander. Det bemyndigede Broder Larsen til at fortsætte med at prædike og døbe, hvis Brødrene Ahmanson og Folkmann skulde blive kastet i Fængsel. Om Aftenen drog de to Missionærer til Gjerstad for at holde et Møde, for hvilket de blev arresteret og fængslet den 7. September. Efter fire Dages Fængselsophold blev de dog løsladt den 11. paa den Betingelse, at de ikke i Fremtiden vilde udføre nogen Handling i Forbindelse med »Mormonernes« Lærdomme i det Amt. Brødrene gik ind paa disse Betingelser, fordi de ventede en Del andre Ældster fra Danmark, som ved deres Ankomst vilde blive gjort bekendt med Situationen, og hvis de (Brødrene Ahmanson og Folkmann) skulde forblive i Fængsel, vilde de nye Missionærer ved deres Ankomst ikke vide, hvad de skulde gøre. Fængslingen af Ældsterne Ahmanson og Folkmann i Brevig var den første af mange Fængslinger af Sidste Dages Helliges Missionærer i Norge for at prædike Evangeliet og administrere dets Ordinancer.

14. Kapitel.

Torsdag den 12. August 1852 begyndte den skandinaviske Missions fjerde Generalkonference i København. Den store Sal »Enighedsværn,« beliggende lidt uden for Byen, var blevet lejet i Anledningen, og her samledes en stor Skare Missionærer, Medlemmer og Venner om Eftermiddagen. Præsident John E. Forsgren præsiderede, og blandt de tilstedeværende var to Højpræster (Willard Snow og Hans Peter Jensen) og to Halvfjerds (John E. Forsgren og Peter O. Hansen,) 23 Ældster, 15 Præster, 5 Lærere og 3 Diakoner. I denne Konference blev der aflagt glimrende Rapporter af Missionærer, som berettede om stor Fremgang i forskellige Dele af Missionen.

Konferencen fortsattes næste Dag (13. August,) da Hans Peter Jensen, Christian Christiansen og Johan F. F. Dorius blev beskikket til at formulere en Ansøgning til den danske Regering om Beskyttelse mod Mishandling og Forfølgelse, som nogle af de Hellige i Danmark var blevet underkastet. De Ældster, som havde arbejdet som Missionærer, aflagde Rapport om Daabshandlinger og stor Fremgang paa Sjælland, Lolland-Falster, Fyn, Bornholm og andre Steder, medens Ældste Hans Peter Jensen gav en yderst interessant Rede-

gørelse om Arbejdet i Norge. Paa Konferencens tredie Dag blev det besluttet at forandre Missionens Tidsskrift »Skandinaviens Stjerne« fra et maanedligt til et halvmaanedligt Blad. Grenene i Norge blev organiseret til en Konference (Distrikt), Brevig Konference, og Christian J. Larsen blev kaldet til at rejse til Norge for at præsidere over denne Konference, naar han var færdig med sit Arbejde i Fredericia. Medlemme paa Bornholm blev organiseret til en Konference (Distrikt), Bornholm Konference, med Ole Svendsen som Præsident. Medlemmerne i Vendsyssel blev organiseret til en Konference, Vendsyssel Konference med Ældste Niels Christian Schou som Præsident, og ligeledes blev Medlemmerne paa Lolland-Falster og Møen organiseret som en Konference, Lollands Konference med Johan Swenson som Præsident. Slesvigs Mission blev knyttet til Fredericia Konference.

Paa Konferencens fjerde og sidste Dag den 16. August blev Ældsterne Anders W. Winberg og Niels Capson kaldet til at arbejde som Missionærer i Sverige. Præst Ole Olsen blev kaldet paa Mission til Norge.

Fra Missionsmarken.

KØBENHAVN. Søndag den 20. August 1939 blev Søster Else Sørensen indlemmet i Kirken ved Daab, som forrettedes af Ældste Orson B. West; Haandspaatæggelse ved Ældste Roger P. Monsen. Vi byder vor nye Søster hjertelig velkommen og nedbeder Guds rigeste Velsignelse over hende.

KØBENHAVN. Søster Anna Caroline Christensen blev begravet fra Kirken Tirsdag den 8. August 1939. Den store Sal var smukt pyntet, og skønne Blomster dækkede Kisten. Ældste Orson B. West holdt Talen over afdøde, som igennem flere Aar havde været et trofast Medlem af Kirken. Søster Christensen har tidligere været Medlem af Brønderslev Gren og efterlader sig Mand og to Sønner.